

Η Σρύφη, μάνα, και γεται

Συμπληρώνονται 94 χρόνια από τις θηριωδίες των Τούρκων. Χειροτονήθηκε ο πρώτος μπροπολίτης μετά την Καταστροφή. ■ 18

94 χρόνια από τη θηριωδία της ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ!

ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ!

Από τον
Αθ. Ε. Καραθανάση*

Tέστιες πημέρες το 1922, στη Σμύρνη και σε όλη την ελληνική Μικρά Ασία, συντελείτο η μεγαλύτερη τραγωδία στην Ιστορία του Γένους μας. Η ένδοξη Ελληνική Στρατιά, πιπρέμενη, αποχωρούσε από τη Μικρά Ασία, της οποίας πριν από τρία χρόνια είχε ελευθερώσει τα ελληνικά από αιώνων εδάφος της. Εφευγε ταπεινωμένη εξαιτίας του Εθνικού Δικασμού, της προδοσίας των δήθεν συμμάχων, των λαθών των πολιτικών και στρατιωτών.

Ομως, όχι, ο Ελληνικός Στρατός δεν είχε πτηθεί. Εμείς πίσω παντέρημος ο Μικρασιατικός Ελληνισμός, που ψυχορραγούσε στο λιμάνι της Σμύρνης, αυτός που έως εκείνες τις πημέρες ζύσειε ευτυχισμένα. Τριακόσιες χιλιάδες ψυχές αναζητούσαν απεγνωσμένα εκεί πλοία σωτηρίας για να σωθούν από το λεπίδι του Ασιάτη νικητή. Και απέναντι, ελλιμενισμένα, τα πολεμικά των «συμμάχων», τα πλορώματα των οποίων διασκέδαζαν με το θλιβερό θέαμα, καλύπτοντας με μουσικές τον θρύνο και

**Γυναίκες,
παιδιά, γέροντες
σφάζονταν μέσα
σε αίσιοτες
θηριωδίες**

των γεγονότων-Χόρτον έγραψε ότι ποτέ δεν υπήρξε τέτοια γενοκτονία στην ανθρωπότητα, την οποία συμπλήρωσε η μεγάλη πυρκαγιά που έκανε αποκαθίδια την ελληνική Σμύρνη. Και η θάλασσα είχε γεμίσει πτώματα, όπως έγραψε ένας άλλος αυτόπτης μάρτυς, ο Γάλλος Ντριό, με αναριθμητές υπάρξεις-γυναίκες, παιδιά, γέροντες-να σφάζονται μέσα σε αίσιοτες θηριωδίες.

Το γήπεδο του ιστορικού σμυρναϊκού συλλόγου Πανιώνιος στοιχείωνε έως σήμερα και Τούρκου πόδι δεν φθάνει έως εκεί, διότι εδώ μαρτύρησαν εκατοντάδες κληρικοί και καιμά φορά όλο και κάποιος σταυρός ιερέα βγαίνει από το χώμα.

Aδηλος ο αριθμός των θυμάτων: άλλοι έγκυροι ερευνητές μιλούν για 1.000.000 και άλλοι για 500.000. Μάλιστα, αν ληφθεί υπόψη ότι στη Μικρά Ασία ζούσαν 2.000.000 Ελλήνες και στην Ελλάδα ήλθαν 1.500.000 πρόσφυγες, τα θύματα της γενοκτονίας δύνανται να υπολογισθούν στις 500.000. Χώρια οι αγνοούμενοι στρατιώτες και οι μη επιτρέψαντες αιχμάλωτοι.

Χρόνια τώρα οι Μικρασιάτες ζητούν από την Ελληνική Πολιτεία την αναγνώριση της γενοκτονίας των δικών τους. Αυτή αδιαφορεί για ύστερα των ελληνοτουρκών σχέσεων. Κι όμως, το άρθρο 2 του ΟΗΕ της Συμβάσεως περί Γενοκτονίας καλύπτει πλήρως το αίτημά τους. Με την αναγνώριση της γενοκτονίας των Μικρασιατών θα παυχάσουν οι ψυχές που σκεπάζουν το χώμα της μάνας Μικράς Ασίας.

Εκεί υπάρχουν ψυχές, δεν τις ακούτε; Και το αιματοβαμμένο από το μαρτύριο ράσο του δεσμόποτη Χρυσοστόμου, που το σέρνει θλιβερά το αεράκι πάνω από την όμορφη πόλη, την οποία σατανικά κατέχουν άλλοι, κάμνει το τρισάγιό τους καθημερινά.

* Ομότιμος καθηγητής του ΑΠΘ, πρόεδρος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών

Η δολοφονική φρενίτιδα των Νεοτούρκων στη Σμύρνη

Από τον
Αγγελο Σκορδά

askordas@dimokratianews.gr

Hφωτιά απλωνόταν παντού. Ντουμάνιασε ο ουρανός. Μαύρα σύγνεφα ανηφορίζανε και μπερδεύσανε το 'να με τ' άλλο. Κόσμος, εκαντοντάδες χιλιάδες κόσμος, τρελός από φόβο αρχίνοσε να τρέχει απ' όλα τα στενοσόκακα και τους βερχανέδες και να ξεχύνεται στην παραλία σα μαύρο ποτάμι...

Η μάζα πυκνώνει, δεν ξεχωρίζεις ανθρώπους, μα ένα μαύρο ποτάμι που κουνιέται πέρα δώθε απελπισμένα, δίχως να μπορεί να σταθεί ούτε να προχωρήσει. Μπροστά θάλασσα, πίσω φωτιά και σφαγή! Ενας αχός κατρακυλάει από τα βάθη της πολιτείας και σπέρνει τον πανικό.

- Τούρκοι!
- Τούτες!
- Μας σφάζουνε!
- Ελεος!

Η θάλασσα δεν είναι πα ερπόδιο. Χιλιάδες άνθρωποι πέφτουνε και πνίγονται. Τα κορμά σκεπάζουνε τα νερά σα να γινούν μάλος. Οι δρόμοι γεμίζουνε κι αιδειάζουνε και ξαναγεμίζουνε. Νέοι, γέροι, γυναίκες, παιδιά ποδοπατούνται, στριψώνται, λιπο-

«Μπροστά θάλασσα, πίσω φωτιά και σφαγή!»
Μικρασιάτες στην παραλία της Σμύρνης προσπαθούν να επιβιβαστούν σε βάρκες

θυμούνε, ξεψυχούνε. Τους τρελαίνουν οι χαντζάρες, οι ξιφολόγχες, οι σφαίρες των τσετπών!

- Τούρκοι!

- Τούτες!

- Μας σφάζουνε!

- Ελεος!

Οι παραπάνω γραμμές ανίκουν στο μνημεώδες έργο της Διδώς Σωτηρίου «Ματωμένα χώματα», το οποίο περιγράφει με τον πλέον ρεαλιστικό και φύκαιριμο τρόπο τη ζωή των Ελλήνων της Ιωνίας την ταραγμένη περίοδο από το 1914 έως και το αιματηρό τέλος, τον Σεπτέμβριο του

1922. Η άτακτη αναδίπλωση του εκστρατευτικού σώματος στο Αφιόν Καραχισάρ στα μέσα του Αυγούστου σηματοδοτεί την αρχή του τέλους για τον υπερχιλιόχρονο Ελληνισμό της Μικράς Ασίας.

Χωρίς προηγούμενο

Τις πημέρες που θα ακολουθίσουν τα παράλια θα γίνουν το θέατρο ενός εγκλήματος που όμοιο του δεν είχε καταγραφεί έως τότε στην παγκόσμια Ιστορία.

Σπήλαιο της Σμύρνης

Σπήλαιο της Σμύρνης

ελληνικό στρατιωτικό τμήμα αποχωρεί από τη Σμύρνη, ακολουθούμενο από τις επισήμες Αρχές της πόλης πλην του εθνομάρτυρα μπροπολίτη Σμύρνης Χρυσοστόμου, ο οποίος τέσσερις πημέρες αργότερα -και κατόπιν προσωπικής εντολής του στρατηγού Νουρεντίν Πασάθα βρει φρικτό θάνατο από τον μανόμενο όχλο των εισβολέων.

Οι χριστιανικοί πληθυσμοί της πόλης στριψώνται όπως όπως στην προκυμαία του Κε. Χιλιάδες θα

Ιστορική χειροτονία του νέου μπροπολίτη της πόλης

MIA από τις πιο λαμπρές σελίδες στην ιστορία της Ορθοδοξίας γράφτηκε χθες στον Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι, όπου μέσα σε κλίμα κατάνυξης και ουγκίνησης τελέστηκε η χειροτονία του νέου μπροπολίτη Σμύρνης Βαρθολομαίου Σαμαρά.

Ο πρώτην αρχιγραμματέας του Συνδικού Γραφείου του Οικουμενικού Πατριαρχείου έγινε ο πρώτος μπροπολίτης Σμύρνης μετά τον ξεριζωμό του ελληνικού στοιχείου της Μικράς Ασίας και τη φρικτή δολοφονία του εθνοφερομάρτυρα Χρυσοστόμου του Αύγουστου του

1922. Η χειροτονία, στην οποία έδωσαν το «παρών» δεκάδες μπροπολίτες και ιεράρχες, αλλά και πλήθος πιστών από την Κωνσταντινούπολη, την Ελλάδα και το εξωτερικό, τελέστηκε από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο.

«Η Μπροπόλη Σμύρνης, αλλά και η γενικότερη αποτελεί μια πολιτιστική, ιστορική και εκκλησιαστική αξία του Γένους. Στη γη της Ιωνίας άνθησε ο ελληνοχριστιανικός πολιτισμός και νιώθω ιδιαίτερη τιμή που η μπρέα Εκκλησία και ο Οικουμενικός Πατριάρχης προσωπικά με επέλεξαν για έναν

μπροπολιτικό θρόνο όπου στο παρελθόν έχουν καθίσει προσωπικότητες που έγιναν παράδειγμα για τους απανταχού ορθοδόξους» είχε δηλώσει στην «κυριακάτικη δημοκρατία» ο κ. Βαρθολομαίος Σαμαράς μετά την εκλογή του στον μπροπολιτικό θώκο της Σμύρνης της Χρυσοστόμου.

Σημειώνεται ότι ο μπροπολιτικός θρόνος στη Σμύρνη έμεινε «ορφανός» στις 27 Αυγούστου 1922, μετά τον μαρτυρικό θάνατο του τελευταίου μπροπολίτη της - του εθνοφερομάρτυρα Σμύρνης Χρυσοστόμου.

ΟΥ 1922!

ακολουθήσουν τη μοίρα του λαοφιλούς ιερωμένου.

Στις 13 Σεπτεμβρίου ξε-
σπάει στην αρμενική συνοι-
κία η μεγάλη φωτιά που θα
τελειώσει αυτό που ξεκίνη-
σαν οι χαντζάρες και τα βό-
λια των Τσέτπων. Στους
δρόμους της πόλης επικρα-
τεί πανδαιμόνιο.

Οσοι κατάφεραν να γλι-
ώσουν ππδούν στη θάλασ-
σα και τουφεκίζονται από
τους φρουρούς της προκυ-
μαίας. Ναοί, σχολεία, σπίτια,
λέσχες και καταστήματα γί-
νονται στάχτη. Προηγουμέ-

νως έχουν λεπλατηθεί ολο-
σχερώς. Μαζί με αυτά λεπ-
λατήθηκαν και όσες ψυχές
δεν είχαν την ευκαιρία να
«αποδράσουν» πριν από την
είσοδο των ατάκτων στην
άλλοτε ακμάζουσα πολυε-
θνική πόλη-σύμβολο του
Ελληνισμού.

Συλλήψεις, εκτοπισμοί,
βιασμοί, βασανιστήρια και
εν ψυχρώ δολοφονίες πλικι-
ωμένων, γυναικών και βρε-
φών ολοκληρώνουν τη δα-
νυκή εικόνα των τελευταί-
ων ωρών της αρχόντισσας
Σμύρνης.

Η χειροτονία του νέου μητροπολίτη Σμύρνης από τον Οικουμενι-
κό Πατριάρχη